

တီချယ်လိုင် နဝါးကြီးရဲ့ပွဲတော်

(ကလေးဖတ်ပုံဝတ္ထု)

အခန်း (၁)
ထောင်ချောက်မိခြင်း
Trapped

Benvenuto the dragon poked his head out of his dark musty cave. He yawned and blinked his eyes. His forked tongue darted in and out. He sniffed the sweet air eagerly. After a long cold winter, spring had come at last to the Catskill Mountains.

ဘန်ဗန်နူတိုဆိုတဲ့ နဂါးဟာ သူ့ရဲ့ မှိုစော်နံ့နေတဲ့ ဂူထဲကနေ ခေါင်းကလေးပြုထွက်ပြီး အပြင်ကို ကြည့်လိုက်တယ်။

သူက တစ်ချက်သမ်းဝေလိုက်ပြီး မျက်လုံးလေးမှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ်လုပ်နေလိုက်သတဲ့ ။ သူ့ရဲ့ ခက်ရင်း ခွပုံစံရှိတဲ့ လျှာကလည်း ထုတ်လိုက်၊ သွင်းလိုက်ပေါ့။

နဂါးက ရှင်းသန့်တဲ့ လေကို အားပါးတရ ရှူရှိုက်လိုက်တယ်။ ရှည်လျားလှတဲ့ ဆောင်းရာသီရဲ့ အေးခဲတဲ့ နေ့ရက်တွေ ကုန်ဆုံးပြီးနောက် ဆုံးမှာ တော့ ကက်စကီး တောင်တန်းတွေပေါ်မှာ နွေဦးရာသီရောက်လာခဲ့ပါပြီ။

Like all dragons, Benvenuto had slept through the winter months. And now he was good and hungry. He hiccupped, and two handsome blue smoke rings floated from his nostrils. Then he clumped out of the cave in search of breakfast.

ရှိသမျှနဂါးတွေလိုပဲ "ဘန်ဗန်နူတို" လည်း ဆောင်းလတွေ တစ်လျှောက်လုံးမှာ အိပ်မောကျနေခဲ့တာ ပေါ့။ ခုတော့ သူဗိုက်ဆာနေပြီ ဆိုတာ ယုံကြည်လို့ ရပါပြီ။

သူက ကြို့ထိုးလိုက်ချိန်မှာ သူ့ နှာခေါင်းပေါက်တွေကနေ အပြာရောင်မီးခိုးငွေ့ ၂-ခုက အကွင်းလိုက် ထွက်လာတယ်။

နောက်တော့ ဘန်ဗန်နူတိုလည်း ဂူထဲကနေ ခြေသံပြင်းပြင်းနဲ့ ထွက်လာပြီး နံနက်စာအတွက် အစာ ရှာဖွေပါတော့တယ်။

When Benvenuto was a baby, Paolo Bruno had found him in this very same area. The

little animal was alone and helpless, and Paolo had taken him to New York to live with the Bruno family. Later, when Benvenuto grew big and strong, the Brunos had brought him back to the woods. And now he was enjoying a life of freedom.

ဘန်ဗန်နူတို ကလေးဘဝတုန်းမှာ "ပါအိုလို ဘရူနို" က သူ့ကို ဒီနေရာမှာ ပဲ တွေ့ခဲ့တယ်။ ဘန်ဗန်နူတို ဆိုတဲ့ တိရစ္ဆာန်ကလေးဟာ တစ်ကိုယ်တည်းအထီးကျန်ပြီး ကူညီရာမဲ့ဖြစ်ခဲ့ရတာပေါ့။ ဒီတော့ ပါအိုလိုက သူ့ကို နယူးယော့ခေါ်လာပြီး ဘရူနိုမိသားစုနဲ့ အတူ နေခိုင်းလိုက်တယ်။

နောက်တော့ "ဘန်ဗန်နူတို" တဖြည်းဖြည်း ကြီးထွားသန်မာလာခဲ့တယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ ဘရူနို မိသားစုက သူ့ကို တောထဲပြန်ပို့ပေးခဲ့ကြသတဲ့ ။ အခုတော့ "ဘန်ဗန်နူတို" လည်း ဘဝရဲ့ လွတ်လပ်မှုတွေကို တစ်ကောင်တည်း ပျော်ရွှင်စွာ ခံစားနေတာပေါ့။

Benvenuto yawned again and stretched. The morning sun felt warm on his green scaly back, and the air hummed with the lively sounds of spring. There was the murmuring of a brook. The soft rustling of leaves. The warbling of song sparrows. The fussy droning of bees. The croaking of frogs in a pond. And the loud rumbling of Benvenuto's empty stomach.

ဘန်ဗန်နူတိုက နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်သမ်းလိုက်ပြီး ကိုယ်ကို ဆန့်ထုတ်လိုက်တယ်။ နံနက်ခင်းနေရောင် က သူရဲ့ ကြေးခွံဖုံးနေတဲ့ ကျောကုန်းစိမ်းစိမ်းကို နွေးထွေးသွားစေတယ်။ နောက်ပြီး နွေဦးရာသီကို သက်ဝင်စေ တဲ့ လေကလေးတွေကလည်း သီချင်းညည်းသံကလေးတွေနဲ့ အတူ သုတ်ဖြူးဆော်သွေးနေတာပေါ့ ။

ထိုအချိန်မှာ စမ်းချောင်းငယ်တစ်ခုစီက တသွင်သွင်စီးဆင်းနေတဲ့ ရေအလျဉ်ရဲ့ အသံကလည်း သစ်ရွက်ကလေးတွေကို လေနှုတ်အေးဝင်တိုးတဲ့ အသံနဲ့ လိုက်ဖက်နေတာကို တေးဆိုစာကလေးတွေရဲ့ တွန်မြည်သံက အားဖြည့်ပေးထားသတဲ့ ။

နောက်တစ်ခါ ဟိုသည် ပြေးလွှားအလုပ်ရှုပ်နေတဲ့ ပျားကလေးတွေရဲ့ တဝီဝီအော်မြည်သံတွေ၊ ရေအိုင်ထဲ က ဖားကလေးတွေရဲ့ အသံအက်အက်နဲ့ အော်နေသံတွေကလည်း သဘာဝတရားကြီးရဲ့ အလှကို ပုံပေါ်

အောင် တန်ဆာဆင်ပေးနေကြသတဲ့ ၊ ဘန်ဗန်နူတိုရဲ့ ဘာအစာမှ မရှိသေးတဲ့ ဗိုက်ထဲကလည်း ဆူညံတဲ့ အသံတွေနဲ့ အော်လို့ ဗိုက်ဆာကြောင်း အသိပေးနေပါပြီ။

Across a shallow stream a green hill rose steeply. Half way up this hillside, Benvenuto spied a patch of bright purple clover . His tongue flickered out and his pointed tail quivered with joy . Clover blossoms were a real treat.

ဘန်ဗန်နူတိုရှိနေတဲ့ တောင်ကုန်းပေါ်တစ်ဝက်လောက် တက်လိုက်တာနဲ့ ခရမ်းရောင်တောက်တောက် ပဲရိုင်းပင်တွေကို သူက အကွက်လိုက်တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဘန်ဗန်နူတိုရဲ့ လျှာက ပဲရိုင်းပင်တွေကို တွေ့တာနဲ့ အပြင်ထုတ်လိုက် အထဲသွင်းလိုက်လုပ်နေပြီး ချွန်နေတဲ့ အမြီးကလည်း ပျော်ရွှင်တဲ့ စိတ်ကြောင့် တုန်ခါနေသတဲ့ ။ ဘန်ဗန်နူတိုအတွက် ၃-ရွက်ဆိုင် ပဲရိုင်းပင်တွေ ငှားငှားစွင့်စွင့် ရှင်သန်နေတာဟာ အမှန်တကယ်ကို ပျော်ရွှင် စရာပါပဲ။

Dragons don't care much for water, but Benvenuto was itching to get at the clover. So he splashed bravely across the stream and started up through the tangle of weeds and bushes.

ရေနဲ့ ပတ်သက်လို့ နဂါးတွေက သိပ်ဂရုမစိုက်ကြပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဘန်ဗန်နူတိုကတော့ ၃-ရွက်ဆိုင် ပဲရိုင်းပင်ကိုပဲ ရချင်နေလို့ အသည်းတယားယားဖြစ်နေတာပေါ့ ။

ဒီတော့ သူက ရေထဲကို ဗွမ်းကနဲဆင်းသွားပြီး စမ်းချောင်းကို ရဲဝံ့စွာဖြတ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ပေါင်းပင်နဲ့ ချုံပုတ်တွေ ရှုပ်ထွေးနေတဲ့ ကြားထဲကို ဝင်သွားသတဲ့ ။

He pushed along happily, looking forward to his meal. Then suddenly – SLAM!

Benvenuto looked down in surprise. A steel trap, hidden in the tall grass, had snapped shut on his leg!

ဘန်ဗန်နူတိုက ပျော်ရွှင်စွာနဲ့ ချုံထဲကို ဆက်ပြီးတိုးဝင်ရင်း သူ့အစာကို မျှော်လင့်တကြီးလိုက်နေတာ ပေါ့။ အဲဒီနောက် ရုတ်တရက် "ဒိုင်း"ခနဲဆို အားနဲ့ ဆောင့်ပိတ်လိုက်တဲ့ အသံတစ်သံကို ကြားလိုက်ရတယ်။ ဘန်ဗန်နူတိုက တအံ့တဩနဲ့ အောက်ကိုငုံ့ကြည့်လိုက်တယ်။ စတီးကိုယ်ထည်နဲ့ လုပ်ထားတဲ့ ထောင်ချောက် တစ်ခုကို မြက်ပင်ရှည်ကြီးတွေကြားထဲမှာ ဝှက်ထားတာတွေ့လိုက်ရသတဲ့ ။ အဲဒီထောင်ချောက်က ဘန်ဗန်နူတိုရဲ့ ခြေထောက်ကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲထားလိုက်ပါပြီ။

He tugged and tugged, but the curved jaws of the trap held him tightly. Luckily, the dragon's tough coat of scales protected him, and the trap didn't hurt. Still, he couldn't pull loose.

ဘန်ဗန်နူတိုက ခြေထောက်ကို ညှပ်ဆွဲထားတဲ့ ထောင်ချောက်ကနေ လွတ်အောင် ဆောင့်ဆွဲပြီးရင်း ဆောင့်ဆွဲလိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ထောင်

ချောက်ရဲ့ အကွေးပုံစံပါးစပ်တွေက သူ့ကိုတင်းကျပ်စွာ ချုပ်ထားလို့ အားကုန်ရုန်းလို့ မရဖြစ်နေတယ်။ ကံကောင်းစွာနဲ့ ပဲ နဂါးသဘာဝရဲ့ ခိုင်မာတဲ့ ကြေးခွံတွေက နာကျင်မှုကနေ ကာကွယ်ပေးထားတယ်။ ဒါကြောင့် ထောင်ချောက်ထဲမိနေပေမဲ့ ထိခိုက်နာကျင်တာမရှိပါဘူး။ ဘန်ဗန်နူတိုက ထောင်ချောက်ကနေ လွတ်အောင်မဆွဲနိုင်တော့လို့ ငြိမ်နေလိုက်ပါတော့တယ်။

In growing alarm, Benvenuto tried very hard to free himself. He tried as hard as he could. He lunged and plunged. He lashed and thrashed. He tugged and twisted. But nothing worked. The steel jaws held his leg in a powerful grip which seemed to taunt him.

ဒီလိုနဲ့ ခဏအကြာ စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့်တက်လာတော့ ဘန်ဗန်နူတိုက လွတ်မြောက်အောင် ခက်ခက်ခဲခဲ ကြိုးစားပြန်တယ်။ ဒီတော့ သူက တတ်နိုင်သလောက် ကြိုးစားပြီး ရုန်းပါတော့တယ်။

ဘန်ဗန်နူတိုက ရှေ့ကို ဆောင့်ဆွဲလိုက်၊ နောက်ပြန်ဆွဲလိုက် လုပ်တယ်။ ပြီးတော့ ကိုယ်ကို အရှိန်နဲ့ ရိုက် ချသလိုလုပ်တယ်။ နောက်တော့ ကိုယ်ကို တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးအောင် လုပ်ပြန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘာမှ အလုပ် မဖြစ်ပါဘူး။

ထောင်ချောက်မှာ ပါတဲ့ စတီးကိုယ်ထည်ပါးစပ်တွေက ဘန်ဗန်နူတိုရဲ့ ခြေထောက်ကို အားကောင်း ကောင်းနဲ့ ညှစ်ဖမ်းထားလို့ မခံချိမခံသာ ဖြစ်နေရတာတယ်။

Benvenuto calmed down and tried to think. The trap had a thick chain on it. The chain went around a big tree, and was fastened with a heavy lock. Could he breathe flames and burn the tree down? That was a possibility. But even if he succeeded, h

e would start a bad forest fire. The whole hillside could go up in flames, and hundreds of tiny woodland creatures might die. He himself would be caught in the blaze. No, burning the tree wasn't a solution.

ဘန်ဗန်နူတိုက စိတ်ကိုငြိမ်အောင်ထားလိုက်ပြီး အေးအေးဆေးဆေးစဉ်းစားနိုင်အောင် ကြိုးစားလိုက် တယ်။ ထောင်ချောက်မှာ ပါတဲ့ ချိန်းကြိုးတွေက ထူထဲတုတ်ခိုင်ပြီး တစ်ဖက်မှာ ရှိတဲ့ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်မှာ ပတ်ချည်ထားတာတွေ့လိုက်ရတယ်။ နောက်ပြီး ချိန်းကြိုးကိုခတ်ထားတဲ့ သော့ကြီးကလည်း အကြီးကြီးဆို တော့ အသေအချာစဉ်းစားဖို့ လိုပြီပေါ့။

တကယ်လို့ သူက အသက်ရှူထုတ်လိုက်တိုင်း မီးတောက်တွေထွက်တယ်ဆိုရင် သစ်ပင်ကိုလောင်ပြီး လဲကျသွားစေမှာ လား။ ဒါကတော့ ဖြစ်နိုင်တဲ့ အချက်တစ်ချက်ပေါ့။

ဒါပေမဲ့ တကယ်တမ်း သူ အောင်မြင်ခဲ့မယ်ဆိုရင်တောင် သူက ဆိုးရွားတဲ့ တောမီးလောင်အောင် စလုပ်တဲ့ သူဖြစ်သွားမှာ ပေါ့။

ဒါဆို တောင်ကြောတစ်ခုလုံး မီးဟု န်းဟု န်းတောက်သွားပြီး တောထဲက သတ္တဝါငယ်လေးတွေ ရာပေါင်း များစွာ အသက်ဆုံးရှုံးရတော့မှာ ပါ။

နောက်ပြီး သူကိုယ်တိုင်လည်း မီးတောက်မီးလျှံတွေအကြား ပိတ်မိနေမှာ ပါ။ သစ်တောနဲ့ သစ်ပင်တွေ မီးလောင်သွားစေတဲ့ ဖြေရှင်းချက်ကလည်း မဟုတ်သေးဘူးလေ။

More frightened than ever, the dragon tried again to free his leg. But he couldn't- no matter how much he lunged, plunged, lashed, thrashed, tugged and twisted.

At last he sank to the ground. What a spot to be in, he thought. When the hunters came to check their trap, they might shoot him. And if the hunters didn't come, he might starve to death.

တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အရင်ကထက်ကို ကြောက်စိတ်ပိုဝင်လာလို့ နဂါးခင်ဗျာ သူ့ခြေထောက်ကို လွတ်ဖို့ နောက်တစ်ကြိမ် ကြိုးစားရှာပြန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်လောက်ပဲ ရှေ့ဆွဲ၊ နောက်ငင်လုပ်လုပ်၊ ဘယ်လိုပဲ ကိုယ်ကို လှည့်ပြီး ရိုက်ချရိုက်ချ၊ ဘယ်လောက်ပဲ ကိုယ်ကို လိမ်လိမ် ဘာဆိုဘာမှ အဆင်မပြေလာပါဘူး။

နောက်ဆုံးတော့ ဘန်ဗန်နူတိုလည်း မြေပြင်ပေါ်လှဲချလိုက်တယ်။ နောက်တော့ သူက ခုလိုစဉ်းစား တယ်။ မုဆိုးတွေက သူတို့ ရဲ့ ထောင်ချောက်တွေကို လိုက်စစ်ဖို့ ရောက်လာချိန်မှာ သူ့ကို သေနတ်နဲ့ ပစ်ချသွားနိုင် သလို မုဆိုးတွေရောက်မလာခဲ့ရင်လည်း သူတစ်ကောင်တည်း ထောင်ချောက်ထဲမှာ အစာငတ်ပြီး သေသွားနိုင် တယ်လို့ ။

Suddenly Benvenuto wished he was back on Bleecker Street. Safe with Paolo and Gina and their parents. Safe in their cozy apartment. Enjoying the laughter of the children and the delicious smells of Mrs. Bruno's cooking.

ဘန်ဗန်နူတိုက ရုတ်တရက် "ဘလိခ်ကာလမ်း" က အိမ်ကို စိတ်ရော

က်သွားတယ်။ အဲဒီအိမ်မှာ ဆိုရင် တော့ "ပါအိုလို"ရယ်၊ "ဂီနာ"ရယ်နဲ့ သူတို့ ရဲ့ မိဘတွေနဲ့ အတူ ဇိမ်ကျကျနဲ့ အထပ်မြင့်တိုက်ခန်းထဲမှာ ဘေးကင်း လုံခြုံစွာနဲ့ ရှိနေမှာ ပေါ့။

ပြီးတော့ အဲဒီအိမ်မှာ ကလေးတွေရဲ့ ပျော်ရွှင်ရယ်မောနေတဲ့ အသံတွေနဲ့ အရသာရှိပြီး မွေးကြိုင်လှတဲ့ မစ္စဘရူနိုရဲ့ အချက်အပြုတ်တွေကို ပြန်လည်တွေးတောမိနေပါတယ်။

In a panic, the dragon lunged again. He tugged with all his strength. But it was no use. He was trapped, all right. Trapped and helpless. A green tear rolled slowly down his long nose. What was in store for him? What would happen to him now? He had no answers at all. A moment ago he was free - now his future was clouded in mystery.

ဘန်ဗန်နူတိုက အတိတ်ကို ပြန်ပြောင်းတွေးရင်း ကြောက်လာတာနဲ့ နောက်တစ်ကြိမ် ရုန်းကန်ဆောင့် ဆွဲပြီး ကြိုးစားပြန်တယ်။ သူက ရှိသမျှခွန်အားအကုန်လုံး ထုတ်သုံးလိုက်ပေမဲ့ တကယ်တော့ ဘာမှ အသုံးမဝင် ခဲ့ပါဘူး။

ဘန်ဗန်နူတိုက လွတ်လမ်းမရှိတဲ့ ထောင်ချောက်မှာ အမှန်တကယ်မိနေပါပြီ။ ဒါကြောင့် ကူညီရာမဲ့ဖြစ် နေတာပေါ့ ။

အစိမ်းရောင်မျက်ရည်တွေက သူရဲ့ ရှည်လျားတဲ့ နှာခေါင်းပေါ် တဖြည်းဖြည်းလိမ့်ဆင်းလာခဲ့ပါပြီ။ ဒီတော့ သူ့အတွက် ဘာတွေဖြစ်လာမှာလဲ။ အခုသူဘာတွေဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကို လုံးဝ အဖြေမရှာနိုင်တော့ ပါဘူး။

Worn out by his struggles, Benvenuto fell into a fitful doze. The long hours crawled by. Then he was awakened by noises. At the bottom of the hill, two men were shouting and crashing about. He could tell from the sounds that the men were climbing the hill. They were heading straight toward the trap. In another minute, they would find him!

Benvenuto got slowly to his feet. A growl rumbled deep in his throat. Fearful but defiant, he turned toward the sounds and waited ...

ထောင်ချောက်မှာ မမိခင် အခိုက်အတန့်အချိန်ကလေးတွေမှာ တော့သူက လွတ်လွတ်လပ်လပ်ရှိနေခဲ့ ပေမဲ့ အခုတော့ ထောင်ချောက်မှာ မိနေလို့ သူ့အတွက် အနာဂတ်ဆိုတာ မသေမချာမရေမရာ ဖြစ်နေရပါပြီ။

ရုန်းကန်လှုပ်ရှားမှုတွေကြောင့် ပင်ပန်းပြီး ဘန်ဗန်နူတို တစ်ခါတည်း အိပ်ပျော်သွားတော့တယ်။ ရှည်လျားတဲ့ အချိန်နာရီတွေက တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးနေပါပြီ။

နောက်တော့ ဆူညံသံတွေကြောင့် ဘန်ဗန်နူတို အိပ်နေရာကနေ နိုးလာခဲ့တယ်။ တောင်ကုန်းရဲ့ အောက်ခြေမှာ လူနှစ်ယောက် အော်ဟစ်ဆူညံနေတာကို သူ တွေ့သွားတယ်။

တောင်ကုန်းပေါ်တက်လာနေတဲ့ အမျိုးသားတွေရဲ့ အသံတွေ ဆိုတာကို သူကောင်းကောင်း သိလိုက် တယ်။

နောက်ပြီး အသံပိုင်ရှင်လူနှစ်ယောက်ဟာ ထောင်ချောက်ရှိရာဆီ တ
ည့်တည့်မတ်မတ် ဦးတည်လာနေ ကြသတဲ့ ။ နောက်ထပ် မိနစ်အနည်း
ငယ်အတွင်းမှာ တော့ အဲဒီယောက်ျားနှစ်ဦးက ဘန်ဗန်နူတိုကို တွေ့သွား
ကြ ပါပြီ။

ဘန်ဗန်နူတိုက တဖြည်းဖြည်းချင်း မတ်တတ်ရပ်လိုက်တယ်။ နော
က်တော့ သူ့လည်ချောင်းထဲကနေ မာန်ဖီသံ ထွက်လာတယ်။

ဘန်ဗန်နူတိုက ကြောက်ရွံ့ စိတ်ရှိနေပေမဲ့ စိန်ခေါ်အံတုတဲ့ အနေနဲ့
အသံလာရာဘက်ဆီလှည့်ပြီး စောင့် နေလိုက်တယ်။

* * *